

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvételi és rendelési irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt-térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

2. évfolyam.

Vasárnap 1893. évi márczius 12-én.

II. szám.

Márczius 15-ike.

Megint itt van a nagy évforduló!

Megiünnepepjük minden évben, mint a szabadság, egyenlőség, testvériség születés napját.

Magunkba szállunk, hogy lelkiünk, szívünk felemelkedjék a hit, az eszme, a gondolat és az érzés szárnyain abba a magasba, hova e nap hőseit nemzedékek kegyelete és a történelem megszentelt emlékezete emelte.

Aldó imádság mellett mondjuk el azoknak szent neveit, kik leoldották nemzetünk kezéről a bilineset, felszabadították a szellemet, testvérré és egyenlővé tették a haza minden fiát.

Ez a nap nemcsak az emlékezet és a hála napja, hanem egyszersmind a megigazulás napja is.

Az élet küzdelmei a jelen nyomorúságai, a kor eszmeáramlatai igen sokszor, mint homályos felhők fődik el e nagy nap hagyományos eszméinek fényét s térítik el áldást és meleget adó sugarait, de feljuttatván emlékezetét szívéinkben, a felhő elvonnul s a fényes sugár beragyogja társadalmunkat s megtermékenyíti áldást hozó csókjával annak méhét, hogy szülje az igazat és jót, hogy teremje a szabadság, a testvériség és a szeretet nemes gyümölcseit.

A szabadság az emberi élet legdrágább

kincse, a népek történelmi fejlődésének leg szebb terméke, de egyszersmind a legkényesebb ajándéka is, melyet nemcsak az erőszak durva szélviharja pusztíthat el, hanem a visszaélés is. Eltorzíthat, mert a szabadság nem csak előny, hanem súlyos kötelesség is. A jóság, az erény, a munka és a szeretet kötelessége.

A szabadság nemcsak ád, hanem kér és kötelez is. Adomány a jog, melyet tartozunk minden körülmény között megőrizni, tisztán és nemesen fenntartani, azért kéri tőlünk cserébe erőnk minden oldalú kifejtését, erényeink erősítését és kötelez a szeretetre, melynek evangéliuma vallásává lett az újkornak és alapjává ama magasztos fel fogásnak, melyet humanizmusnak neveznek.

Márczius 15-ike tette szabaddá a magyar haza minden polgárát.

Ekkor szállott alá a szabadság angyala, hogy szétossa e földön a jog adományát, a törvény áldását, és hogy cserében kérjen mindezért önfeláldozást, jóságot, szeretetet és nemességét.

A szabadság eszméjének e tulajdonságából foly az egyenlőségnek és testvériségnek is gondolata.

Egyenlők vagyunk mindnyájan, mert testvérek vagyunk mindnyájan, gyermekei s közös, édes anyának, a hazának: E napon szünt meg a nép mostoha gyermek lenni és e napon lett a haza mindnyájunk igazi édes anyja.

Ma már nincs senki, ki mostoha gyermeke volna e hazának, kinek kevesebb része lenne a jog áldásából és a törvény védelméből, mint más valakinek, ki a szerencsés véletlen csak esetlegéből nem szalmafüdelű pórkunyhóban született, hanem főuri palota bársonyában, vagy nemesi kuria selyemében.

A haza ma mindnyájunk édes anyja, születünk biborban vagy rongyokban, beszéljünk bármely nyelven, vagy tiszteljük Istenünket, bármiféle vallás szertartása szerint. S mindezért nem kíván mást, mint munkás szeretetet, törvényeiben és jogaiban való megváltó erejű hitet.

E nap évfordulója nemcsak a hálás emlékezeté legyen, hanem új erő, akarat és lelkesedés nyerésének napja is. A nagy munka, melyet apáink lelkesedése ezelőtt 45 évvel elkezdett, még nincs befejezve. A megváltás műve nem lehet egy napé, egy évé, sőt egy nemzedéké sem; annak folytonosnak, állandónak és előrehaladónak kell lenni. A mig e földön bűn, nyomor, erőszak és önzés lesz, addig nem lesz befejezve. Minden test, minden gondolat, eszme, mely letöröl egy könyvesepet, eloszlat egy előítéletet, megvilágosít egy habozó, kétségkedő szívet, hozzájárul a megváltás nagy munkájának előbbre viteléhez, márcz. 15-ike vívmányainak tökéletesítéséhez.

Mikor apáink 45 évvel ezelőtt nemes lelkesedésük tüzevel, merész tetterejökkel kibontották a szabadság, egyenlőség, test-

Tárca.

Pár kiszakasztott levél az „Innen-onnan”-ból.

Irtta **Perjéssy Lajos.**
(Folytatás)

A rossz hír, egyszerre, rohamosan úgy terjed, mint a folyton emelkedő árvíz. Nehéz útját állani, befurakodik a legvédtettebb helyekre is.

A rossz hír, a tettelegesség, a párbaj s az okának híre eljutott az iskolaépületbe is, felkereste a tisztas paplakot, a szomszéd falvak kastélyait, — a pór-nép lakásait. Arról beszélt mindenki, mindenfelé.

A tanítókisasszony Cséke Katicza kebelére borulva ott zokogott kis szobáskájában. Judith asszony vigyázva pakolta a természetes bőrdöndökbé az ingóságot, a sok szép fehérneműt, a patyolat párnákat, kézimunkákat.

Cséke uram az udvaron járt-kelt izgatottan, fel és alá, nem is vette észre, hogy nem füstölög szá-jában a nagy tajtékpipa; — s a mit az előt egy világerért meg nem cselekedett volna; hajlós nád-pálczával verdeste le, suhintva, az őszi rózsák fej-jeit — mintha valami láthatatlan ellenségre vago-dosott volna jobbra, balra

Bent a szobában keserű zokogásban fűltak el a hangok.

— El kell mennem, el kell tűnnöm édes né-m, kedves Katicza testvérem! Talán nem is va-gyok rá méltó, hogy éljek — — de ő, az én szen-

tem, az én egyetlen aranyos kis leányom — hogy hagyom itt!?

— Olyan boldog, olyan megelégedett voltam, mert láthattam, mert tapasztaltam, hogy a jó Isten nem hagyja el az árvát, nem bünteti az ártatlant!

— Bűnös, nagy bűnös voltam, vétkeztem! Vezekeltem érte sokat, sokat, de még sem eleget. Süjtöl tovább is a teremtő, — süjtöl, mert meg-érdemlem, megérdemlem mint oly lelketlen anya, ki el tudta magától lökni gyermekét!

— Ó boldog! Van igazán szerető anyja, a kit úgy szeret mint a hogy kis gyermek szeretheti édes anyját Az édes anyja — nem erre nem vagyok méltó — az elvetemült anyja — én vagyok.

— Csak egyszer akarom még látni, csak egy-szer, hogy utoljára megcsókoljam, hogy térden állva könyörögjek előtte, hogy bocsássa meg — majd akkor, midőn éreztetni fogják vele — anyja vétékét.

— Megsegít, meg vigasztal még téged is a jó teremtő.

— Az öregem, Cséke reggel elkísér P—re. Ott messze, túl a Dunán, lakik az ő édes testvére. Professzorné! Hozzákuk mégy, mint távoli rokonunk! Nyilvános állásod nem lesz, de dolgozol, tanítasz, sok szép tehetség van! nem fogsz terhükre lenni.

— Jó emberek azok! Ismerik már sorodat is — megírtuk! Válaszoltak! — szívesen látnak.

— Nem fogja megtudni senki, hogy merre tűntél? Beszélni fognak sokat, sok félet, de majd elhallgatnak.

— Kis leányodat áthozom. Búcsúzz el tőle, — de ne sirj, ne zokogj! légy erős, mint eddig voltál.

A nagytisztelétű uréknál is oda volt a nyugodalom. A máskor oly barátságos nappaliban, mintha nehéz felhő ereszkedett volna le az öregek kedélyére.

Csak egy egy rövid kis mondatot vetettek oda az ügyvéd úrnak, a ki szinte feltűnő jó ked-vel bohóskodott a kacagó, nevető, ugráló kis Ilus-sal, — a ki időnként oda ült a bácsi térdére, si-mogatta a torzonborz szakált, csókot ígért a fényes aranyláncért.

De édes jó anyám, csak nem gondolja, hogy mert borozás, tréfa közben egy kicsit össze-zó-lalkoz-tunk a mérnökkel, most már vége van a világnak — nekem is, neki is.

— Halottam fiam a szép tréfátok hírét! — szólalt meg a nagytisztelétű úr. Vannak még jó em-b e r e k, a kik kedveskedtek vele, hogy elmond-ják, hogy lefessék, talán a valóságnál is szebben, akarom mondani ocsmányabbul, mindazt, a mi meg-történt!

— Hallottam, hogy a H á m o s s y nagyságos, meg G ö n c z y F—ból, a segédeid, s hogy a mér-nök két huszártisztet vár — Ne gondold azt fiam, hogy nálunk is úgy megy, mint a nagy városban. Tud itt mindenki mindent, úgy vigyáznak itt egy-másra az emberek, mint a titkos dedectívek. Anyó-kánál egymást érik az asszonyok, vigasztalják, és

vériség lobogóját s megesküdték a nagy dalos szavára, hogy rabok többé nem lesznek, súlyos kötelezettséget is raktak vállainkra: e nagy vívmányok megőrzését. Ezt pedig csak úgy teljesíthetjük, ha bevisszük munkánkba lelkesedésük tüzeit, igazság érzetünket, az erény, ama munkás és nagyra-törő szeretetét, mely nélkül a szabadság csak szabadosság, az egyenlőség lesüllyedés és a testvériség csak czimboraság lehet.

Emeljük fel tehát szívünket e napon e gondolatban visszatérve a múltba, e nagy napok hőseinek emlékezetét megújítva: ismételjük fogadásukat, hogy szent és drága kincsünk lesz véglegesen az a szentháromság, melyet örök symbolunként e három jelszó fejez ki: Szabadság, Egyenlőség, Testvériség! **Dr. Janosó Benedek.**

Napi hírek.

Iskolai ünnepély. A főreáliskola ifjusága f. hó 19-én, vasárnap d. u. 3 órakor, Buda József igazgató 15 éves verseczi működése évfordulója alkalmából a főreáliskola nagy rajztermében zene-, ének- és szavaiati előadást rendez, melyre a t. cz. szülék és a tanügy barátai tisztelettel meghívotnak. Külön meghívók nem adatnak ki.

Pálffy Elemér — kormánybiztos. Bethlen András gróf földmivelésügyi m. kir. miniszter — mint a „Dél. Közlöny“ értesül — Pálffy Elemér fehértemplomi kerül. országgyűlési képviselőt a deliblati kincstári birtot-területeknek telepítési és szőlőültetési célokra leendő felhasználása érdekében eszközözendő munkálatokhoz délvidéki telepítési kormánybiztosnak nevezte ki.

Eljegyzés. Weifert Károly, Versecz törv. hat. joggal felruházott város főjegyzője a múlt napokban eljegyezte Lang Antónia kisasszonyt fehértemplomról. — Fogadják őszinte szerencsekívánatainkat.

Dr. Haag Aladár, előkelő fiatalágunk e rokonszenves alakja a múlt napokban kitűnő sikerrel tette le az ügyvédi vizsgát, Gratulálunk!

Változások a csanádi klerusban. Dessewffy Sándor, csanádi püspök Úrmösi Boldizsár Ferencz, új-szt.-annai káplánt Német-Szt.-Mihályra plébánosá nevezte ki és az ennek folytán megüresedett új-szt.-annai kápláni állásra Novák Felix fölszentelt áldozárt nevezte ki.

Jubileum. Bodó Lajos, főkapitányunk tiszteletére, — azon alkalomból, hogy most márczius elején lett 20 esztendeje, mióta Versecz t. h. j. f. város hivatalnokai sorába lépett —

részletes leírásokkal próbálják elkészeríteni úgy is elkészerített szívét.

— Ne higjjenek a mendemondákból semmit — sok bolondot összefecseg a világ! szót sem érdemel a mi összekocczásunk, majd kibékülünk ismét egy nagy murin!

A szülei szív azonban olyan, mint a legérzékenyebb mágnés. Megérzi, megtudja, mi a való? mi a tettetés?!

Az esperes úr, a vaskemény ember, kinek érzékenykedése a becsület dolgában hasonlított a katonai felfogáshoz — hallgatag, komoly maradt. A nagytiszteletű asszony kifordult a szobából, hogy mint mondta a Kata asszonyt utasítsa valamire — igazán pedig azért, hogy egy elrejtett zúgban kísírja magát.

— Hát most azután beszéljünk úgy, mint férfiak, édes fiam!

— Elkaptott a szenvedélyed. Verekedni fogtok — nem is lehet másként! Neked is hódolnod kell annak a felfogásnak, a mi mai világban elfogadott forma.

— Nem kicsi, haszontalanu csekélység volt a dolgok, ámbár — ne haragudj érte — de a mint kezdtétek a székekkel, ökölrel, az nagyon hasonlított ahoz, a mikor Jancsi kanász, meg Pista kis béres a „Nyakiláb Iczig“-nél elvégzik egymással becsületbeli ügyeiket. A különbség köztetek, meg ő köztük csak az, hogy benneteket nem kísért be, nem esukott el a esendőrös, szabadon jártok, keltek, ünnepelet emberek vagytok.

Pedig talán ha megfordítva történnék a do-

barátai és tisztelői a múlt szerdán este bankettet rendeztek az Alexandrovits-féle szálloda helyiségében. A banketten nagyobbára a város hivatalnokai jelentek meg, de láttunk ott több előkelő verseczi polgárt is. A jelenlévők száma 32 volt. A bankett megkezdése előtt Waldherr József, főreálisk. tanár csinos kis magyar beszéd kíséretében nyújtotta át az emléktárgyakat, egy ezüst íróeszközt, két gyertyatartót és egy értékes dohányszelenczét — e felirással: „Zur Erinnerung s. a t. . . . Az első felköszöntött Seemayer János, polgármester mondta az ünnepeletre, melyre Bodó hosszabb, hatásos beszédben válaszolt s visszapillantást vetett azokra az időkre, midőn városunkban a pártviszályok dúltak. Helyes összehasonlításokat tett a múlt és jelen közt. Mint már ily alkalmakkor szokás, megeredt erre a toasztok árja. Eltették az ünnepeleten kívül Seemayer J. polgármestert, Weifert K., városi főjegyzőt, dr. Fitz és Fróniuszt, Cziuk, rendőrhadnagyot, (32 esztendeje szolgálja a várost) dr. Seemayer K., Mazsáry Rezsőt, s később kölcsönösen a társaság majdnem valamennyi tagját. A pirkadó hajnal a társaság több tagját találta még együtt. Mielőtt e sorokat befejeznék — kifejezván Bodó főkapitányunk, mint a régi jó barát előtt még egyszer szerencsekívánatainkat — nem mulaszthatjuk el, hogy fel ne említsük azt a nálunk megszokott sajnos uzust, hogy bár a jelen voltak közt alig akadt két-három ember, kik magyerül kevésbé értettek, s a társaság többi tagja tökéletesen beszéli és érti a magyat nyelvet — mindamellett az egy-két magyar és szerb toaszt kivételével majdnem kizárólag német volt a szó és hang „Latiátuc feylem zumtuchel mic vogmuc“

A „Dolovai nábob“, Herczeg Ferencznek, városunk e nagy fiának társadalmi színműve tudvalevőleg a múlt pénteken este került színre s városunkból is többen felutaztak a fővárosba, hogy a premieren jelen lehessenek. A tegnapi napon izgatottan várta közönségünk a híreket, az előadástól beszélték minden felé, meghozta végre a táviró azon előre is biztosra vett hírt, hogy Herczeg színműve régen nem látott óriási sikert aratott.

Halálozás. Főtisztelendő Boskovits István, gör.-kel. lelkész, volt főreáliskolai s. tanár élete 52-ik évében a múlt kedden elhunyt s a lakosság nagy részvéte mellett a múlt csütörtökön kíséretetett ki végső nyughelyére. Temetésére a főreáliskola gör.-kel. szerb tanuioi is kivonultak a tanári kar vezetése alatt. Áldás és béke poraira!

Városi képviselők választása. A múlt vasárnap nagy érdeklődés és izgalom mellett folyt le 21 városi képviselőnek a választása. Az egyes pártok kihasználtak a kapacitálás minden fajta módját. A választási urnából a következő névsor került ki: I. kerület: Pancsevacz Gyóka, Kamenarszki Péra, Kosztics Vladimir, Parkait Zsiva; — II. kerület: Pavlov Luka, Milkov Koszta, Grecsarszky Vászsa; — III. ker.: Hett Mihály, Behr Gerhard, Gumbinger János; — IV. ker.: Höschl Frigyes, Jerschenszky János,

log, sok szerencsétlenségnek lehetne elejét venni Jancsi, Pista, ha elpüfölték egymást, szét vállanak, leszámoltak. Mikor a járásbíró előtt állanak, mind-egyik letagadja, hogy őt a másik bántotta volna.

— Ti csak most fogjátok meg előről kezdeni.

— Féltetek az igaz, de azt is tudom, hogy nem cselekedhetsz másként, ha nem akarsz a társadalomban, halott ember maradni.

— És most fiam, minden áron meg kell nyugtatnunk édes anyádat! Éu is majd segítek, — szükség törvényt rontván — majd füllentgetek én is. Ki ne mozdulj innen, a míg csak teheted. A segédeid majd elvégzik a dolgod! Itt maradsz, velünk marad sz késő estig.

* * *

Ezalatt kis és nagy jénei Hámosy Dénes fiatal nagyságos úr Gönczy bérlővel izgatottan várta a délutáni vonatot. Már elmúlt a hivatalos 4 óra 12 perc, s a masina mégse mutatkozik az oldalali bevágásban. Az állomás előtt két csinos fogat áll. Az egyik viszi a két huszárt a mérnökhöz, — 8 órakor találkozás a kastélyban, — a felek értesítettnek — kora reggel meg fog történni minden. Délben ebéd a kastélyban, a többi urak bevonásával — este, ha valami nagyobb katasztrófa nem jön közbe — bankett, — utánna táncz — — a tiszteteket nem eresztjük két napig, de mit is mondanának a hölgyek, ha nem így cselekednének!

— De milyen felséges is egy ilyen alkalom! Kedves Gönczy úr tudja e azt, hogy egy negyedszázad óta nem volt Sajó-Bátoron és környékén

Schönborn Krisztián, Schröder Gáspár; — Vker. Seemayer Ferencz, Seemayer Béla, (kir. albiró), Ditsch Márton, Mihailovits József, VI. kerület Ditsch Péter, Milloschitz Károly, Kitzinger Sebestyén.

Márczius 15-ke alkalmából a főreáliskolai tanári kar asztaltársasága úgy mint az előző években, ez idén is társasvacsorát rendez a Milleker szálloda éttermében. Városunk hazafias polgárai a részvételre azon hozzáadással kéretnek fel, hogy részvételüket előzőleg a szálló tulajdonosánál jelentsék be.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete a múlt csütörtökön, d. u. 5 órakor, választmányi ülést tartott, melynek legfontosabb tárgyát a lugosi magyar színügy gyámolító egyesület azon átiratának (közöltük egész terjedelmében) tárgyalása képezte, melyben felhívatik magyar nyelvterjesztő egyesületünk, hogy a lugosi kezdeményező szinpartoló egyesülettel s a pancsovai „Gromon Dezső“-egylettel kezdet fogva, alakítsuk meg a „Délvidéki szin szövetkezet“-et. A tárgyhöz az elnökön kívül többen hozzászóllottak, u. m. Seemayer János polgármester, Kérészy Lajos albiró stb. Határozatként kimondotta a közgyűlés, hogy a szövetkezetet eszméjét helyesli, ahhoz csatlakozni óhajt s megbízta Dr. Seemayer Károly elnököt és Weifert Károly alelnököt, hogy a szövetkezés módjait megállapítására összehívandó közös értekezleten egyetünket képviseljék.

Magyar társasestély. Magyar nyelvterjesztő egyesületünk — mint már azt lapunk egyik előző számában is jeleztük — f. hó 25-én különféle előadásokkal összekötött társasestélyt fog rendezni a szőlővenyige nagy termében, mely alkalommal Nagy-Becskekről Szmazszenka Ernő, Oroszi Frigyes, Grünbaum Arnold és Ripka Armin urak is közre fognak működni. A műsor többi számai is sok élvezetet ígérnek.

Adakozások a Baross szoborra. Városunkból a Baross szoborra újabbán a következők adakoztak: Verseczi hitelbank 25 frt, Hemberger Bálint 3 frt, Petrovits Szima 2 frt, Weifert Agoston 1 frt, Frisch Hyula 3 frt, M. Fürth Sohn 1 frt, „Werschetzer Gebirgsbote“ 2 frt 50 kr., Million M. 1 frt, özv. Kirchnerné 1 frt, Tohr Antal 50 kr.

Czitera hangverseny. Binder Ferencz, jeles temesvári cziteratanító, tanítványai közreműködése mellett a múlt szombaton hangversenyt rendezett. A „Szőlővenyigéhez“ cz. vendéglő nagy termében javarészbén előkelő közönség gyűlt össze s viharos tapssal jutalmazta a derék cziteratanító buzgólkodását, nem különben pedig a tanítványok szorgalmát és igyekezetét. — A hangversenyen közreműködtek: Maier Karolin, Eberhardt Emma, Neukomm Paula, Seidl Anna, Schulz Malvin, Seemayer Julesi és Róza, Braichler Mathild és Adél, Sturn Gizella, Stocker Gizella és Radoczky Ilon kisasszonyok. Nem hagyhatjuk

duellum! Akkor az igaz, hogy rossz vége lett, mert a most már tehetetlen öreg nyugalmazott Thunguzi kapitány egy csapásra levágta Kéthelyit, az Árpád meg a Zoltán urak édes apját. Nagy lett az izgalom, — nem sokára rá el is helyezték a huszárszázadot más városba — s az volt, és lett az oka, hogy Sajó-Bátor ilyen kicsi fészkek maradt.

Bedübörgött végre nagy lassan a viczinális kis kávépörkölője. A két huszártiszt csakugyan megérkezett.

A hosszú, poros egyetlen utcán nagy feltűnést keltettek a tiszt urak, mert elment már a hire, hogy akkor, meg ekkor érkeznek. Az ablakok tele voltak női fejekkel, egy-egy ház előtt csoportok alakultak, szóval szinte reszketett az izgalomtól az egész publikum. Sok szempillára nem jött azon az éjszakán esendes álom, sokan várták félve és reszketve a pirkadó hajnalt.

Az meg is hozta a maga nevezetes eseményét. A régi várrom mellett elterülő vadaskert egyik tisztásán már együtt találta a két ellenfelet s a négy segédet. A helybeli dr. Torok, egy vastag tölgy lábánál pakolgatta a v-i fiatal járásorvossal a szerszámjait. Az egyik huszártiszt karbolos vattával tölülgette, dörzsölte a kardok hegyeit.

Ki állottak! — Csak kétszer csapatott össze csattogva az éles aczé, a harmadik vágás után. Összeesuklott térdrel rogyott le a mérnök. Jobb hón alja alatt el volt vágva a főér! Az egészséges, piros, meleg vér szinte patakzott, s pár pillanat alatt kis töcsává gyűlt össze a sárgulni kezdő gyér fűvön.

említés nélkül Seemayer Róza és Julcsi kisasszonyok játékát, kik a legnagyobb hatást keltették „A gesztenyeliget” kedves és fülbe-mászó zenejével; fáradozásukat perczekig tartó taps jutalmazta. Az összejátékokból kiemelendő „Az erdei madárkák” cz. polka, melyet meg kellett ismételnök a derék tanítványoknak. A hangversenyt táncmulatság követte, mely változatlan kedvvel eltartott kora hajnalig.

A verseczi iparosok dalárdája ma vasárnap, d. u. 2 órakor, fogja megtartani rendes évi közgyűlését a „Weinrebe”-ben.

Az oroszok hangversenye. A szép Nadina az ő hódító és pénzszerző körútjában hozzánk is betért, s a múlt vasárnap a „Szőlvényi” nagy termében tartotta meg hangversenyét. S a milyen szerencsés asszony, nálunk is megtalálta mindazt, mi többi hangversenyeit jellemzi: A zsufolásig telt házat, a még telibb pénztárt és a zajosan éljenző közönséget. Igaz, hogy a hallgatók egy része csalódva hagyta el nálunk is a házat, hol élczelve, hol komoly bánkódással emlegetve a magas helyarákat. Az az egy bizonyos, hogy nincs az a magyar művész, kinek produkciójáért a közönség ennyi pénzt fizetne, de már ha külföldi emberek jönnek, kik kellő reklámmal dolgoznak, akkor fizetünk, utólag pedig dühögünk, mert állítólag be vagyunk csapva. Pedig az orosz énekkar nálunk sem nyújtott kevesebbet, mint másutt. A Nádia kara tavol van ugyan attól, hogy oly precíz és impozáns éneket produkáljon, a milyennel néhány év előtt az öreg Szlavianszky d'Agrenoff csodálkozásba ejtette a fél világot, mindazonáltal az ő emberei is teljes elismerést érdemelnek. Igen jól vannak iskolázva, s ámbár a gyermekek éneke távolról sem pótolhatja a teljesen hiányzó női hangokat, egyes dalokban igen kellemes benyomást tesznek. Meglepő náluk is az a minucziós szabatosság, melylyel énekelnek, a finom árnyalás, a pianok bámulatos kezelése és főleg a basszus hangok érczes mélysége. Legnagyobb hatást persze itt is az Ei uchnem című ismeretes dal keltett, melyet perczekig tartó taps követett. A mi a szép Nadina énekét illeti, ki egyébként a karokat utólréhetlen könnyedséggel és gráciával dirigálja, az igen vegyes hatást keltett. Hangja tagadhatlan szépen van iskolázva, pianói gyönyörűek, de a hang talán a folytonos utazástól és a mindennapi énektől fátyolozott, annyira, hogy a magasabb fekvésben alig győzte. Hangja külömben jobban illik a könnyed énekhez, mint azt a mesterialag előadott Csalogány dala bebizonyította, melynek teljes sikere volt.

Az „Egyetértés” tegnapi száma a következő verseczi levelet közli: „Verseczről írják nekünk, hogy a választásra jogosítottak névjegyzékéből tömegesen kimaradtak. Az 1874-ik évi XXXIII. törvényzikkhez képest az országgyűlési képviselők választására jogosítottak névjegyzéke az összeíró küldöttség által évenként kiigazítandó. A különben választási jogosultsággal bíró választóknál a 12. § rendelkezéséhez képest megkivántatik, hogy mult évi adójuk kifizetését igazolják, és erre nézve az az intézkedés tartandó szem előtt, hogy mult évi adójuk kifizetése a legutóbbi év április havának 15-éig megtörtént legyen. A 40. § rendelkezéséhez képest a név-

Dr. Csongori letérdelt a mérnök mellé, megfogta lehanyatlott jobbát. A sebesült nagy erőlködéssel balkarjára támaszkodva félig felemelkedett s alig hallhatólag valamit suttogott — a mit senki más nem értett meg, csak maga az ügyvéd.

A doktorok serényen láttak a munkához. Megkísértettek mindent, hogy a véredényt megtalálják. lekössék, — útját állják a patakzó vérnek. Arczukon meg látszott a tehetetlenség kínos érzete.

Megtettek mindent, tudományuk, lelkiismeretük szerint, — de hasztalan volt minden igyekezet s a fiatal mérnök karjaik közt adta ki lelkét!

Milyen szomorú menét volt az visszafelé!

A völgy nyillásánál, a régi, összeomlott majornál 6-7 urasági hintóban várakozott a dzsenti! Vig kacagás, nevetés verte fel a völgy csendjét, sorra jártak a cognacos üvegek. Az asszonyok, a kisasszonyok is meg izlelték a tüzes italt.

Szerfelett érdekes lesz, ha majd ide érkeznek. — A sebesültnek is adunk egy kis cognacot! Milyen keményen fogja majd tartani magát a jodiformos gáz, meg a karbolvatta alatt, ha bennünket meglát leányok. Csak legalább az arcukat ne látták volna egymásnak — szép gyerek mind a kettő, kár volna érettnük.

Vágás, a karon, mellen — egy hét alatt kiheverik — két olyan doktor, mint az ő, úgy összefoldozzák őket, hogy három hét múlva a szüreten ők járják majd legerősebben a „drei schrittet”.

jegyzék évenkénti kiigazítására szükséges intézkedéseket a központi választmány minden év május hava első napjaiban köteles megtenni s a névjegyzék összeállítását minden év június 15-én megkezdendő. Számosan vannak, a kik adójukat április 15-ike előtt lefizették s mégis kimaradtak a választók névjegyzékéből. Így többek közt Kuna Jenő ügyvéd, a ki már április 5-én lefizette adóját az 1892. évre választóként fölvendő lett volna a névjegyzékbe. Bizva a bizottság korrrekt eljárásában, nem járt utána a dolognak, tehát nem is reklamált s csak most tudta meg, a midőn a városi képviselők választására került a sor, hogy a választók névjegyzékébe nem vettek föl. Említésére méltó körülmény, hogy a névjegyzékkel vele együtt éppen olyanok maradtak ki, a kik a legutóbbi képviselőválasztás alkalmával az ellenzék jelöltjeire (?) — szavaztak. — Hogy a dolog miben áll, arra majd megfog felelni a központi bizottság, mi részünkről teljesen hiszünk, hogy a „szándékosság” ki volt zárva. Sz.

Többek kértére, kuriózumként közöljük a sebtiben készült s a Bodó jubileumon elmondott verses felkészítőt: „Főkapitány uram, kedves jó barátom! Tiszteletre, hogy e rimket gyártom, Nem nézem állásod, rangod tekintélyét Sem az embereid tapéntatos erélyét. — „Melynek muszály lönni” — „röndöt” — nem dicsérek Mint főkapitányról, rólad nem beszélek — Elvégezték mások, alaposan szépen, Az én rigmusimnak veleje más léssen. Régi keleti ám a mi barátságunk. Tiz esztendőn át egy fedél alatt laktunk, A fedél tied volt, én voltam a lakó Jó, avagy balsorsban együtt osztozkodó. Tiz esztendő alatt nem volt rosz szó köztünk. Alkalmaknak adtán nagy murikat ültünk A „jó Bodó Néni” — Isten áldja porát — Büszkeséggel látta emberedni fiát. Szerető feleség, anyák példányképe Legény életednek végét vette végre, Hajlékdra pedig rá rá szállt a golya Boldogságotnak, hogy legyen okozója. A mi kedvenceitnek volt a szelid kis „Mimmi”. Apjára ütött a bogárűrtűt „Gizi” A komoly „Héntóm” után megjött végre „Kócsi” az apjának igaz büszkesége. A boldog családban gagyog a kis „Kató” S az apróság szava olyan vigasztaló. Hogy ha gondok nyomják jó apai szíved, Csendes otthonodban felvidül és éled Szerető családod Isten óvja, védje Legyen az lelkednek mindig szemefényo Jubileumodon mint régi hű barát Éltelk mint ritka, derék családapít

Palócz.

Márczius 15-ike Pancsován. Pancsovárról jelentik: A dalkör, társaskör és Gromon-egylet által kiküldött közös bizottság vasárnap megtartott ülésében végleg megállapította az ünnepi programot. Az ünnepeket tánc követi. Belépti díj személyenként 1 frt., családjaé 2 frt. A tiszta jövedelem a pancsovai „Mária Valéria árvaház” javára fog fordíttatni. Külön meghívók nem küldetnek szét.

Szegényebb sorsú 14-15 éves német anyanyelvű leánya egy kun-szt.-mártoni előkelő doktor házában, a gyermekek mellett mint felügyelő és játszótárs alkalmazást nyerhet Bővebb felvilágosítást szerkesztőségünk ad.

Ritka szerencse. Kustély község rokon-szenves jegyzőjét váratlan szerencse érte, Félig tréfából, valamely cifra álom után három számot tett a lutriba és beütött a ternő 4800 frttal. A községi bíró, segédjegyző, végrehajtó szintén megraktak a nevezetes számokat, de

— Vajjon melyik kapott ki?

— Persze a prókátor! A mérnök régi híres párbajozó, azt mondják Zürichben sokat verekedett, de meg a fővárosban is.

— Jó tánczos, jó vívó, jó mulattató, majd a banketten, majd este a kastélyban, a táncközben kiünteljük. A dokornak meg az alatt, a nagy nyugodalomban lesz elég alkalma gondolni azokra a szép szemekre, a melyek, mint látszik, már előbb a fess mérnökre szórták sugaraikat!

— Hát ezzel a leánnyal mi lesz? Mi?! — hát elmozdítják. Nem hallottátok, hogy a bent lakó „hót volé” összeesküdött ellene, pedig higyjétek meg, még is derék leány az, a mi kiünik abból, hogy halálosan gyűlöli a többi leány.

— Kisasszony, asszony! — elménczkedett egyik pelyhes bajszú uracska. . . És e közben megérkezett a szomorú menét!

Hogy röppent szét egyszerre az úri társaság! A fogatok száguldoztak jobbra, balra, — neki a régi elhagyott útnak, fel a dűlön, a régi csapáson.

Bankett, tánc, huszártisztek, mulatság, — elefelejtettek.

— Tehát halálos?! azaz halott!?

— Negyedszázadig megint nem lesz duellum Sajó-Bátoron és vidékén.

— De hogy is nem lesz — dörmögte magában a vén tisztartó — más vér van mai napság a fiatalágban. . . olesőbb vér!

(Folytatása következik.)

csak pár hatossal, mindamellert ők is csinos összegeket nyertek. Érdekes a dologban azon körülmény, hogy a számok megtevésével elkés-vén, — azokat sürgöny útján küldték be.

Délvidéki kárpátgyesület. Mint értesülünk, az Oravicza közelében levő „Roll” és „Baré-magaslaton” építendő messzelató- és védőházik tervrajzai már készen vannak és azoknak felépítése, a kedvezőbb időjárás beálltával, azonnal megkezdetik. Az „llonkabarlang” is hozzá-férhetővé lesz téve és kilátópontja védőgáttal lesz ellátva. Május folyamán az egyesület az Aldunához kirándulást tervez, melynek kiinduló pontja Oravicza lesz.

A sorozás tegnap szombaton kezdetett meg városunkban az első korosztályal, az 1872-ben születettekkel, s folytatni fog holnap a 2-ik és 3-ik korosztályal.

Kegeletes megemlékezés. A fehértemplomi m. kir. állami főgymnázium tanári kara és ifjusága márczius 3-án a délutáni órákban kegeletes emlékünnepelet tartott. Sz. ö. k. E. Endrének, a főgymnázium közszeretben élt tanárának, ugyanis e napon volt halálzási évfordulója. A tanári kar és a felsőbb osztályu növendékek — kísérve szép számu közönségtől — a tanítási órák után gyászlobogóval kivonultak a néhai-nak sirjához, az ifjusági dalárda két gyászalt énekelte és egy VIII. oszt. tanuló alkalmi emlébeszédet tartott, mire az ifjuság és a közönség is cioszlott. A kegelet ilyen nyilvánítását a közönség teljes elismeréssel fogadta. Az ifjuság kedvezményezésére most a boldogultnak díszes emlékkövére gyűjtést rendeznek s ezt a folyó év tartama alatt fel is állítják. — Megemléjtük ezuttal, hogy a nevezett főgymnázium ifjusága márczius 15-ikét is meg fogja ünnepelni.

Szabadságharcunk országos ereklje muzeumának Budapestén leendő fentartására a kultuszminiszter évi 1500 frt. segélyt helyezett ki-látásba. Fő- és székvarosunk tanácsa pedig mar az év elejétől fizetendő évi ezer forintot szava-zott meg ugyan e czélra, A muzeum rendező-se országos gyűjtést indít és felkéri a nagy-közönséget, hogy ki-ki tehetségéhez mérten tá-mogassa a fő- és székvarosba illő szabadsag-harczi múzeum fentartását. A rendezőség fel-szóltja az 1848/49-iki tárgyak, képek, stb. tulajdonosait, hogy e becses erekljéket ne hagy-ják megsemmisülni a vidéken, hanem küldjék azokat a fővárosi szabadságharczi ereklje mu-zeumnak Budapestre Károly-körút 3. sz. alatt a hol az egész ország közönsége lelkesedést és hazaszeretetet merithet azokból, mig a vidéken szétszórvá, elrejtve és fel nem keresve lassan-lassan elpusztulnak a mi dicső szabadsághar-cunk szent erekljei. A szabadságharczi ereklje muzeum Budapestén nagyszámu és értékes olyan képeket és könyveket kapott ajándékba, a mely-ekből a rendezőség mindenkinek küld csere ajándékképen példányokat az 1848/49-iki mu-zeum fentartására küldött olyan erekljékért, melyekért a tulajdonos pénzét el nem fogad.

Az állam hivatalos nyelv. Dr. Gadjanszky Lyubomir, pancsovai ügyvéd, a vojloviczi zárdá egyik ügyében az alispáni hivatal által hozott egyik határozata ellen felfolyamodott a föld-mivelésügyi miniszteriumhoz. Felelbezését né-met szöveggel adta be. A miniszter azonban elutasította az ügyvédet keresetével mivel: „az 1868. évi 44. t. cz. 23. §-a értelmében az állam hivatalos nyelvén kívül minden honpolgár csak saját anyanyelvén van jogosítva beadványait saját törvényhatóságához, vagy ennek közegei-hez és az államkormányhoz benyújtani, azt ped-ig, hogy a nevezett zárdafőnökének anyanyelve a német nyelv volna, mi sem igazolja; az ál-lam hivatalos nyelvének mellőzését tehát ez esetben indokolatlannak kell tartanom.”

(Piaczi árak Verseczen). A mult csütör-tökön f. hó 12-én a következők voltak a piaczi árak: Búza legjobb 6 frt. 50 kr., közepszerű 6 frt. 40 kr., Kétszeres legjobb 5 frt. 50 kr., közép-szerű 5 frt. 20 kr., Róz legjobb 5 frt. 50 kr., Árpa legjobb 5 frt. — kr., közepszerű 4 frt. 75 kr., Zab 4 frt. 80 kr., Kukoricza 3 frt. 60 kr., Marhahús 54 kr., Disznóhús kilója 46 kr., Czukor 50 kr.

Vasúti menetrend. Fehértemplom, ról érkezik: 5.30 reggel, 1.03 délben és 6.11 este. Temesvár felé indul: 5.36 reggel, 1.07 délben, 6.35 este. Temesvárról érkezik: 7.23 reg-gel, 2.08 délben és 10.02 este. Fehértemplom felé indul: 7.31 reggel, 2.12 délben, 10.08 este. Nagybecskerekéről érkezik: 11.59 dél-ben, 8.50 este. Becskerek felé indul: 5.50 reggel, 2.20 délután. Jaszenováról Oravi-czára indul: 8.15 reggel, 3 délután, 10.45 este. Oraviczáról Jaszenova felé indul: 3 éj

jel 10.40 délelőtt, 3.35 délután. Temesvárról Arad felé indul: 8 reggel, 1.11 délnél 8.15 este Vojtekről Német-Bogsán felé indul 7 reggel, 9.15 este.

Irodalom.

Dr. Réthy Lászlónak. „Az oláh nyelv és nemzet megalakulásáról” írt két kiadást ért jetes művét Zarándy A. Gátpár németre fordította azon nemes czélzattal, hogy a kérdés tisztázottan álljon a külföld előtt is. Egy példány ára 1 frt. 80 kr., melyet november 1-jéig kell Budapestre IV-ik kerület, Lövész-utca 18. sz. küldeni. A ki előfizet, hazafiás czélt mozdit elő.

A „**Képes Családi Lapok**” legújabb 11-ik száma még a szokottnál is becsesebb tartalommal jelent meg. Érdekesebb benne Lukács Béla, m. kir. kereskedelemügyi miniszter czikke „Budapest emelkedése” cím alatt, mely bámulatos szakavatottsággal, sokoldalúsággal és fényes irmodorban tárgyalja a nagyérdéki tárgyat. Ugyan e számban találjuk Tábori Róbert pompás csevegését „szinészet és adósságinálás” cím alatt. E csevegés oly élénk tollal, oly humorisztikusan van megírva, hogy páratlan élvezetet nyújt az olvasónak. Meteor „Márczius 15.” című emelkedett hangú hazafiás költeménye is hozzájárul azon jelentékeny sikerhez, melyet a „Képes Családi Lapok” ezen számával biztosított magának. Ezekon kívül e számban van még Beniczky Bajza Lenke „Méta” című regényének és Buday Sándorné „Szászorszörépek” című elbeszélésének folytatása, kiválóan tanulságos egy ismeretterjesztő czikk a „hajhullásról”. A végén meg kell emlékeznünk Tolnai Lajos „Ami fájunk” című regényéről, mely az ingyenes mellékletben folyik s mindenütt páratlan méltánylásban részesül. A Mindentelék, Humor és egyéb apróságok fejezik be a „Képes Családi Lapok” e számának tartalmát. Részünkről a legmelegebben ajánljuk a „Képes Családi Lapok” olvasóink figyelmébe, mert az összes szépirodalmi lapok között a legolcsóbb.

Az „**Apró regények**”. Iványi Ödön ily című, nem sokára megjelenő, új könyvére kibocsátott előfizetési ivateket tartó kéretnek, hogy az ivateket az esetleges aláírásokkal a „Nagyvárad” szerkesztőségébe beküldeni sziveskedjenek.

Száz aranyat tüzött ki a „Magyar Hírlap” két irodalmi pályázatra, 40 aranyat egy költői elbeszélésre 50 aranyat pedig egy novellára. A beérkezett pályaművek megbírálására a Petöfi-társaságot kérte fel, a mely márczius havi ülésében küldi ki a bíráló bizottságot. A „Magyar Hírlap” ezzel újabb bizonyítékát adta annak, hogy a magyar társadalmi életet minden részében figyelemmel kíséri és teljes erejéből azon van, hogy azt fellendítse. De nemcsak a szellemi téren törekszik erre. Minden társadalmi osztály igazáért küzd. A tanárok mozgalmát először karolta fel s teljes

lelkesséssel pártolva azt elérte, hogy a tanárok sérelmei nagyrészt orvosoltattak. Tanügyi rovatában különben folytonos figyelemmel kíséri közoktatási viszonyainkat. A nagy közönség és a kereskedők érdekeiért száll sikra most is, most a magyar államvasutak ügyeivel kezd újra foglalkozni, kiméletlenül feltárva szégyenletes közlekedési viszonyainkat, a melyek Magyarország lakosságát végtelenül károsítják. A „Magyar Hírlap” az egész ország szószólója. Vidéki rovata a legbővebb és nincsen oly kis megye vagy város, község vagy falu, a melynek ügyei ne találának helyet a „Magyar Hírlap” hasábjain. Olvasóinak szórakoztatásáról kiváló írók társáinak és regényeinek közlésével gondoskodik. Az „Atültett virág” Beniczky Bajza Lenkének, a népszerű regényírónek érdekesítő, legújabb műve, a „Magyar Hírlap”-ban most jelenik meg; és az újonnan belépő előfizetők a regény eddig megjelent részét ingyen kapják meg. Ugyancsak ingyen kap minden új előfizető két nagy érdekű regényt: Zola Emil Jaques Damoér-ját és a Mandarin professzort, egy csinos kötetben. A „Magyar Hírlap” előfizetési ára: egy hónapra 1 frt. 20 kr., két hónapra 2 frt. 40 kr., három hónapra 3 frt. 50 kr., félévre 7 frt. és egész évre 14 frt. A „Magyar Hírlap” olvasói, a „Kis Világ”-ot, e kitűnően szerkesztett, hetenkint megjelenő gyermeklapot, negyedévre 50 krajczárért kapják meg. A „Magyar Hírlap” szerkesztősége, kiadóhivatala és saját nyomdája Budapestben, a József-körút 47. sz. a. lévő palotában van.

A Horgony-Pain-Expeller

Ezen rég jönnek bizonyult bedürzsölés, eszű, kösvény, háttájdalmak és meghűlések ellen a világ minden részén el van terjedve és kitűnő hatása által

→: **a legjobb** ←

házszer hírnevét elnyerte. A valódi Horgony-Pain-Expeller majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 kros, 70 kros és 1 frt. 20 kros üvegekben és így a legolcsóbb

házszer.

Borjúgyomrokat

vásárol a legmagasabb áron készízetés mellett
Sámuel Leopold, Teplitz, (Csehország.)

Különlegességek vászon és mosésszövetekben. Ujdonságok selyem és pique mellényekben.

Minták
minden tájék felé bérmentve.

Elismert legjobb modern
ruhászövetek
a tavaszi és nyári használatra, a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig, színüket nem hagyó és tartós szövetek öltözetek, felöltőkre és minden más célra küld utánvét mellett **gyári áron** méterszámba magánosoknak és szabóknak

cs. és kir. szab. finomszövet és gyapjúárú gyár és raktár
Schwarz Moricz,
Zwittau Brünn mellett.

Szövet egy teljes öltözetre frt. 3.50-tól frt. 20.—ig
Szövet egy felöltőnek (Ueberzieher) 4 frttól 16 frt-ig
Szövet egy nadnágra frt. 1.40-tól frt. 8.—ig
Fekete Peruvian és Doskins szalonöltözetekre 7 — „ „ 12.—
Mosható Kammgarn öltözetre, valódi 3 frttól felfelé
Piqué mellények 60 krtól 6 frt-ig
Maradék szövetek olcsó áron adatnak, de minták nem küldetnek.

Egyenruhászövetek, vízátlatlan vadászszövetek, Peruvian, Doskin szalonruhákra, utazó plaidok stb.

Női ruhászövetek.

Mintakönyvek
szabóknak bérmentés nélkül.

Minden megrendelés állandó megrendelést tesz a megrendelőt. Elismert iratokkal rendelkezők a közönség minden rétegéből.

Kirchner J. E. özvegyének

Verseczen saját házában

38 év óta fennálló s gyorsajtóval s más legújabb rendszerű kisebb sajtóval felszerelt

könyvnyomdája

ajánlja magát mindennemű nyomtatványok úgy mint:

ujságok, különféle művek, röpiratok,

árjegyzékek, számlák, étlapok, látogatójegyek,

eljegyzési kártyák, czimlapok, báli meghívók,

gyászjelentések, valamint czimkéek, árújegyek,

arany, bronz vagy különféle színű készítésére.

Elvállal továbbá körözvények, gyászjelentések, tabellák készítését minden hazai nyelven, s a legjutányosabb áron mellett.

A felvételi iroda, mely az Andrássy-sétátúr és az iskola-útcza sarkán lévő Kádits-féle házában van elhelyezve, elvállal mindennemű megrendelést az összes bel- és külföldi hírlapokra, regényekre, divatlapokra és minden e szakba vágó dolgokra.

Ugyanott kaphatók minden fajta irodai szerek a legnagyobb választékban s a legjutányosabb áron.

A XXXVI. évfolyammal bíró első verseczi német lap, a „Werschetter Gebirgsbote” és „Délvidék” szerkesztősége és kiadóhivatala számára a hirdetések, felszólamlások és levelek a felvételi irodában is elfogadtatnak.

Mindennemű nyomtatványok a jegyzői irodák részére.